

Ples števil in predpisov

Vsaka obrt in vsako podjetje pri svojem delovanju potrebuje usluge kakršne nudijo naš sodelavci in njegove stanovske kolegice ter kolegi. Računovodstvo je tisti del posla, ki ga obrtniki in podjetniki ne obvladajo, hkrati pa lahko pomeni razliko med uspešnim in neuspešnim poslovanjem. Kako »prepričati« številke, da bodo »plesale« tako kot narekuje »požrta država« in bo hkrati omogočen ustrezen zaslužek in razvoj obrti in podjetja?

Kdaj in kako ste začeli?

Z dejavnostjo je začela moja mama. Že takrat smo bili povezani z obrtno zbornico, ker je mama pred odprtjem svoje dejavnosti približno štiri leta delala na Območnem obrtnem združenju v Škofji Loki. Tudi zaradi tega smo bili in smo še vedno goreči zagovorniki zbornice, saj v tem vidimo prednosti. Nekdo se bori za nas, naše pravice. Če nadaljujem, leta 1991 je mama začela z opravljanjem samostojne dejavnostjo. Najprej je delala v domači hiši v Hafnerjevem naselju, a se to ni izkazalo kot ravno najboljša možnost. Stranke so namreč hodile kar v stanovanje, kar pa, niti po zasebni niti po poslovni plati, ni ustrezna rešitev. Potem je odprla pisarno v Blaževi ulici.

Jaz sem že od malega počel različna opravila, s katerimi sem si zaslužil žepnino. Začel sem delati že leta 1987, ko sem hodil v sedmi razred osnovne šole. Moja želja je bila, da bi si kupil motor. Mama sicer ni imela denarja, zato pa se je ponudila, da mi uredi delo in si denar zaslužim sam. Dogovorila se je s pokojnim Petrom Ažmanom, da bi pomagal pri njih. Na začetku je bilo mišljeno, da bi delal po kakšno uro popoldan, čez čas pa se je delo raztegnilo v cele popoldneve po šoli. Moram priznati, da sem tisto leto šolo izdelal z boljšim uspehom kot takrat, ko sem imel popoldneve proste, pa še denar za motor sem si zaslužil. Potem sem pomagal tudi pri slikopleskarju. Na

začetku enostavna in pomožna dela, kasneje pa sem delal enaka opravila kot kvalificirani slikopleskarji. To je trajalo približno tri leta, vse sobote in celotne počitnice. Čez čas sem pomagal tudi pri svojem starejšemu bratu, ki ima tudi svojo obrt. Samostojnost in željo po podjetništvu imamo očitno vsi v družini.

Kakšno šolo ste opravili?

Po srednješolski izobrazbi sem elektrotehnik, ker pa v tistem času ni bilo zaposlitve, sva se z mamo dogovorila, da me je zaposlila ona. Dopoldne sem delal, popoldneve pa sem imel proste, kar mi ni bilo preveč všeč. Od prej sem bil nava-

jen, da sem imel dneve popolnoma zaposelnjene. Potem mi je mama predlagala, naj se vpišem še na neko višjo šolo, rekoč, da bom potem že videl, če mi bo kdaj kasneje koristilo v življenju. Vpisal sem se na Višjo ekonomsko šolo, smer računovodstvo in sem ob delu še doštudiral in dokončal višjo šolo.

Leta 2008, ko se je začelo govoriti, da bo za opravljanje naše dejavnosti potrebno imeti razne strokovne izpite in je bil eden izmed pogojev tudi visoka izobrazba, sem šel s sestanka, na katerem smo o tem razpravljali, naravnost na Visoko šolo za management v Škofji Loki in se tam vpisal. Istega leta sem tudi diplomiral.

Peter Podobnik za svojo pisalno mizo ...

... in Peter Podobnik v razgovoru s sodelavkama.

Kdaj ste se zaposlili?

Pri mami sem se zaposlil leta 1994, leta 2000 pa smo ustanovili skupno družbo Sofer. Prej je bila mama namreč samostojni podjetnik. Takrat sva potem tudi začela delati preko podjetja. Leta 2003 se je upokojila in od takrat naprej podjetje vodim sam, ona pa mi pomaga le še takrat, ko je največ dela oziroma mi svetuje, ko jo za to prosim.

Ste imeli pri začetku dejavnosti kakšne ovire, težave?

Ker sem dejavnost prevzel po mami, nisem naletel na nobeno večjo oviro. Za njo sem prevzel njene stranke in tudi naučila me je ogromno. Zadnja leta sva delala kot enakovredna poslovna partnerja. Mama je po izobrazbi pravica, jaz pa sem hodil na ekonomsko šolo tako, da sva se tudi glede na znanje, zelo dobro dopolnjevala. Še danes, ne glede na to, da je upokojena in mi pomaga le v ključnih zadevah, se še vedno posvetujeva in imava odnos kot prava poslovna partnerja. Seveda ima še vedno delež v podjetju, toda vodim ga popolnoma sam. Odkar sva ustanovila podjetje, sem bil direktor jaz, ona pa je bila samo zaposlena, kljub temu, da je bila solastnica. Nikoli se ni vtikala v moje vodenje podjetja. Pri starejših obrtnikih opažam, da s težkim srcem pustijo svojim otrokom, da bi sami

nadaljevali njihovo obrt. Če nekomu nekaj daš, si mu pač dal in ni več tvoje. Nekateri ljudi to moti in bi še vedno radi imeli vpliv.

Kakšne storitve nudite? Se ukvarjate samo z računovodstvom?

Registrirano imamo davčno svetovanje na področju računovodstva in knjigovodstva. Poleg tega imamo tudi računovodstvo za stranke. Računovodska opravila opravljamo predvsem oziroma zgolj za samostojne podjetnike in družbe z omejeno odgovornostjo. Svetujemo tudi

pri upravljanju osebnih financ. Pred kakšnimi šestimi leti sem se ukvarjal tudi s trženjem vzajemnih skladov, tako da imam izkušnje tudi iz tega področja. Potem pa je tu še marsikaj drugega, od napovedi dohodnin itd ...

Koliko je zaposlenih?

Zdaj smo zaposleni jaz in dve sodelavki. Največ nas je bilo zaposlenih štiri, ob prehodih, na primer, ko je šla mama v pokoj ali ko je šla ena sodelavka na porodniško. Drugače pa smo trije, razen kadar je veliko dela, takrat vskoči še mama.

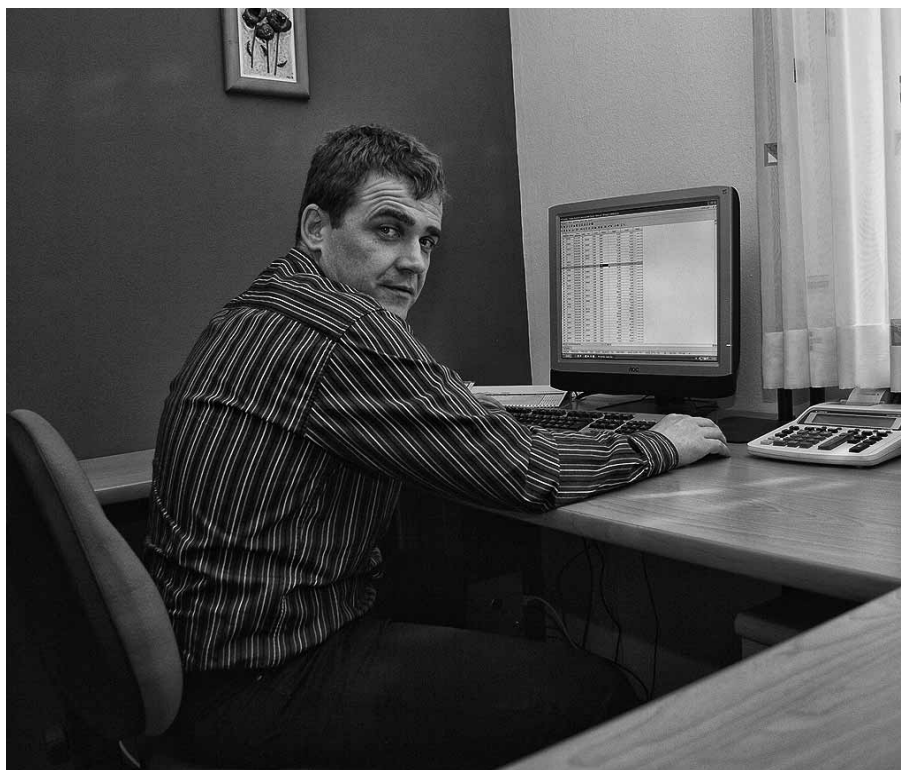
Koliko strank lahko obravnavajo trije zaposleni?

Kar se tiče obsega dela, če sem čisto iskren, niti ne vem točno koliko imamo strank. Koliko strank lahko nekdo obdela pa je zelo relativno. So take stranke, ki imajo en izdan in en prejet račun in take, ki k nam pridejo s petimi fascikli. So tudi tako obsežni posli, da lahko en zaposleni obravnava samo eno stranko. Odvisno je tudi od same organizacije.

V našem poslu je odnos s strankami zelo osebni, saj so predmet razprave podatki, ki niso ravno za vsakogar. Kroži tudi rek, ki popolnoma drži, računovodje včasih vedo več o stranki, kot njihov partner ali partnerica. Kot sem že rekel, rešujemo tako osebne, kot finančne težave.

Ustanoviteljica podjetja Helena Sajevic med predavanjem.

Peter pregleduje in skrbno čuva podatke naročnikov

Računovodstvo si mnogi predstavljamo le kot vodenje knjig. Kako izgleda svetovanje?

Imamo različne stranke, nekatere so nezahtevne, druge spet zelo zahtevne. Imajo različne želje in različno poznajo naše storitve. Nekaterim smo samo nujno zlo, ki ga morajo imeti, drugim pa smo v pomoč.

Če povem kar na primeru. Stranka prinese kup listin, ki jih strese pred nas in potem to uredimo, sortiramo in obdelamo podatke. Če stranka želi, ji te podatke posredujemo. Nekateri se za to ne zanimajo tudi po celo leto, nekateri želijo, da jih obveščamo mesečno, je zelo različno.

Ko podatke obdelamo, jih tistemu, ki izrazi željo, izpišemo, da ima vpogled kaj je plačal in kaj ni. Delamo tudi medletne bilance in ga opozarjamo kakšne so zakonske možnosti, da znižuje davčno osnovo in tako naprej. Če ima velik dobiček, se potem ve odločiti ali naj gre v nek nakup ali ne. Ljudi vara občutek, da nekaj imajo, saj lahko papir pokaže popolnoma drugače kot denarni tok.

V čem je razlika med eno-stavnim in dvo-stavnim knjigovodstvom?

Meni se zdi bolj enostavno dvo-stavno kot eno-stavno. Eno-stavno knjigovodstvo je zelo okrnjeno knjigovodstvo in ne zajema vseh podatkov, ki jih potrebuješ za poslovanje. Pri programu eno-stavnega knjigovodstva v knjigi prihodkov in odhodkov manjka ogromno nekih informacij, zato potrebuješ poleg še cel kup pomožnih knjig, da lahko zagotavljaš podatke, ki jih država od tebe zahteva.

Pri dvo-stavnem knjigovodstvu pa je to že vse zajeto. Vedno pravimo, da mora biti aktiva enaka pasivi. Vse se more izravnati.

Zadnjič sem poslušal neko oddajo, kjer so bili kulturni delavci, ki delajo za časopisne hiše, popolnoma zgroženi, ker so obdavčeni po normiranih stroških. Dobi-jo 1.200 eur na mesec ampak, ko plačajo vse davke zaslužijo manj kot minimalno plačo. Tukaj pride davčni svetovalec do izraza, zaradi lapsusa; stranka gleda na to, da bi imela čim manj stroškov, ne najame niti računovodje, niti svetovalca. Plača kar ima za plačati in dobi na koncu manj kot pa če bi prišla k nekemu svetovalcu. Svetovalec bi mu, recimo, povedal, da nima smisla, da to odpre, ker je zadeva napačna. Bolje, da odpre s.p. oziroma družbo,

kjer bo točno vodil koliko je prihodkov, odhodkov in razlike. Tako bo obdavčen po dejanskem stanju.

Ljudem pa je problem dati računovodju 50 eur, kar je zanemarljivo glede na to koliko imajo stroškov brez nasvetov svetovalca.

Je pa zelo težko ocenjevati računovodjo, ker stranka niti ne ve kaj si ji prihranil, saj to ni nekaj otipljivega. Za marsikoga je pomemben oziroma ima veljavo samo fizični denarni tok.

V kakšen razred bi se uvrstili kar se tiče cene, kakovosti? Ali obstaja v Sloveniji »Mercedes« na področju računovodstva?

Združenje računovodskih servisev ima svojo računovodsko tarifo, ki je pač taka kot je. To je tudi odvisno od področja, kjer deluješ. Na Ljubljanskem območju, na primer, lahko dosegaš višje cene, čeprav je danes tega bistveno manj, ker lahko upravljaš stranke s povsod. Še vedno pa je najvažnejši osebni kontakt.

Kar se tiče kvalitete, se mi zdi, da stvari kar obvladamo in smo v zgornjem delu na področju s.p.-jev in družb, ki ponujajo tovrstne storitve.

Seveda pa je to tako zelo širok spekter, da se je težko primerjati. Pri določenih

"Imam ideje, ki so morda preveč revolucionarne ..."

stvarih lahko ti obvladaš, si strokovnjak, vendar moraš iti skozi tudi v praksi, da vidiš kako se stvari realno odvijajo. Obstaja veliko strokovnjakov, ki ti znajo do potankosti razložiti kako kaj deluje, vendar so redki, ki bi znali potem to tudi izpeljati. Najboljša kombinacija je, da si strokovnjak, svetovalec in znaš zadevo tudi dejansko izpeljati. Izobražujemo se mesečno, delno ker se spreminjajo zakoni, zaradi predlogov novih zakonov in seveda, da se utrjuje že staro znanje.

Se izobražujete preko naše zbornice?

Tako preko zbornice, kot tudi posebej na specializiranih seminarjih in predavanjih. Velikokrat določene stvari ugotoviš že sam, potem pa greš še na predavanje, da dobiš potrditev.

Na našem področju je težava, ker so določene stvari tako nerazčiščene. Pri neki zadevi smo imeli problem v zvezi z DDV-jem. Primer komu plača stranka DDV, če se je posel odvijal v tujini. Že po občutku sem vedel, da nekaj ni v redu in začel raziskovati. Vprašal sem še nekaj drugih ljudi in vsak mi je povedal drugače. Potem sem seveda po mnenje šel na vedno višje institucije.

Ali ni davčna uprava pravi naslov za tovrstna vprašanja?

Tudi, ko vprašaš na davčni upravi, ti oni podajo le svoje mnenje, neko svoje tolmačenje, ki pa ni nujno pravilno. Včasih so situacije, ko enak zakon različni strokovnjaki beremo na različne načine. Če računovodja drugače bere zadevo kot davčna uprava, ni nujno da ima prav davčna uprava, šele sodišče lahko odloči o zadevi, kdo ima prav in kdo ne.

Na neko predavanje sem šel samo zato, da sem zastavil to vprašanje. Tudi tista predavateljica je bila v dvomih, vendar mi je podala spet svoje mnenje kaj ona misli.

Lahko delaš tako kot pravi Davčna uprava in potem nimaš težav z njihovim pregledom. Če pa to tebi ne ustreza, pa poskušaš spraviti skozi svojo varianto. Moraš pa imeti pogum. V omenjenem primeru mi je na koncu najbolj ustrezal

Sekcija računovodij pri OOZ škofja Loka na enem od svojih pohodov.

odgovor Davčne uprave, tako da sem upošteval njih.

Prednosti, slabosti vašega posla?

V svojem delu zelo uživam in rad hodim v službo. Če si privatnik so prednosti in slabosti. Ena od slabših plati je to, da imamo stalno neke roke, na katere smo vezani. Sam želim tudi ohraniti komunikacijo s strankami in zato opravljam vse razgovore. Delavke s strankami praktično nimajo kontakta. To je stvar osebnega zaupanja, kajti tudi, ko se je poslovanje preneslo z mame na mene, so stranke z nezaupanjem hodile k meni, ker mi še niso povsem zaupale pri pomembnih podatkih. Tesni roki in obseg komunikacije pa pomeni, da je 24 ur velikokrat prekratkih.

Prednost je pa to, da sem sam svoj gospodar in si sam razporejam čas. Tudi zdaj, ko imam majhne otroke, delam od sedmih do treh, da se vsaj malo vidimo, potem pa grem nazaj okrog šeste in delam tudi do treh ponoči.

Kakšni komični trenutki, anekdote?

Eden se je zgodil ravno pred kratkim. Za mizo sem sedel s svojim petletnim sinom. Včasih doma tudi kaj delam in zelo rad pride zraven s kakšnim kalkulatorjem, pa sem mu rekel, ja ti pa boš računovod-

ja. Pa mi je odgovoril, da bo. Pa sem jaz nadaljeval da super, potem imam pa že naslednika. Potem pa je rekel da on ne bo hodil delat popoldne in zvečer in sem ga vprašal kaj pa bo delal takrat. Odgovoril je da se bo igral z otroki.

Vizija za naprej?

Načrtov, da bi se širili nimam. Rad bi obdržal svojo komunikacijo s strankami. Si pa prizadevam, da sem stalno v vrhu kar se tiče tehnologije. Razmišljam, da bi uvedel brezpapirno računovodstvo, vendar zaenkrat pri tem projektu še vidim določene pomanjkljivosti, zato ga še ne moremo realizirati.

Imam pa še druge ideje, ki so precej revolucionarne, kar se tiče plačevanja. Toda to seveda ni odvisno vse od mene, moram še dobiti nekoga, ki bi to uspel spraviti skozi. Nekatere ideje so tako revolucionarne, da jih je težko realizirati, ker bi preveč spremenile način, na katerega so delavci navajeni delati. Ljudje pa sprememb ne marajo.

Tudi, če gledam samo računovodstvo od takrat, ko je začela mama, do danes, so spremembe nepredstavljive. Danes je že ogromno stvari avtomatiziranih, podatke vnašamo v baze. Tudi Internet je pri našem poslu zelo priročen.